

ogsaa skulde være Tilfældet for Godseieren selv, hvis han kjøbte Stedet. Vi have troet det retfærdigst mod Fæsterne at give dem den Beskyttelse, som ligger i dette Forslag; men selv om de fik denne Beskyttelse, vilde der jo ganske vist aabnes en Udvej til, at Godseierne kunde ved Indbetaling af denne Fjerdedel af løse Fæstetvangen og saaledes selv beholde Stederne fri for Fæstetvang. Vi have for at begrænse dette saameget som muligt foreslaaet det Endringsforslag, som staar opført under Nr. 26, og som gaar ud paa, at Paragrafen ikke skulde kunne komme til Anvendelse for Lehn, Stamhuse og Fideikommissgodser, uden forsaavidt den er forenelig med Bestemmelserne i Loven af 21de Juni 1854 og nærværende Lovs § 5. Loven af 21de Juni 1854 indeholder jo som bekendt den Bestemmelse, at et Fæstestue paa et Familiegods ikke kan sælges til Andre end Fæsteren eller hans Efterkommere, medmindre der erhverves særskilt Bevilling derpaa, og nærværende Lovforslags § 5 gaar som bekendt ud paa at ophæve Ministeriets Ret til fremdeles at udstede disse Bevillinger. Vi have derfor troet, at det baade var forsvarligt og retfærdigt at hævde den Beskyttelse for Fæsterne paa Familiegods, som er givet ved Loven af 1854, og som tilsigtes givet ved denne Lovs § 5. De Steder paa Familiegods, som da ville falde ind under denne Paragraf, ere dels de, hvorfor der allerede er erhvervet særlig Bevilling til at sælge til Andre, og dels de Steder, hvor der ikke er Børn efter den sidste Fæster, som have fyldt deres 18de Aar. Denne Begrænsning have vi fundet det nødvendigt at faa tilføjet Paragrafen, for at vi skulde kunne slutte os til den, og vi maa overhovedet gøre vor Tilslutning til Paragrafen afhængig af, at vore Endringsforslag, som vi her have stillet, vedtages. Under Nr. 27 er der af et Medlem i Udvalget (Bregendahl) stillet et Forslag om at udstemme Paragrafen, og dersom vore Underendringsforslag, som vi have stillet til Ministerens Endringsforslag til Paragrafen, ikke skulde blive vedtagne, da slutte vi os til dette Forslag under Nr. 27, der gaar ud paa at udstemme Paragrafen, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling. Dette gjøre vi af den

samme Grund, som jeg har anført for at udstemme den foregaaende Paragraf, fordi det er vor Tro, at vi ikke kunne have nogen Udflugt til at faa Noget ud af Loven, naar vi fastholde disse Paragrafer. — Til § 11 er der stillet Endringsforslag under Nr. 28, 29 og 30; men disse Endringsforslag ere af den Natur, at de jo maa følge af sig selv i Genhold til de Afstemninger, som dels ere faldne og dels maatte falde om de andre Paragrafer. — Under Nr. 31 er der stillet et Forslag om at tilføie en ny Slutningsparagraf til Lovforslaget. Dette Forslag er stillet af et Medlem af Udvalget (H. C. D. Müller), til hvem jeg skal overlade at motivere det.

Klein: Inden denne Sag gaar til Afstemning her ved 3die Behandling, ønsker jeg at udtale mig om min Stilling til Sagen, saameget mere som jeg ikke har havt Leilighed til ved de foregaaende Behandlinger af Sagen at udtale mig derom, ligesom jeg jo heller ikke har kunnet tage Del i Forhandlingerne om Fæstesagen i forrige Sæssion, da jeg ikke havde den Ære at være Medlem af dette Thing. Jeg stemte ved denne Sags 2den Behandling med de Faa, der vare imod dens Overgang til 3die Behandling, og jeg gjorde det, dels fordi jeg ikke kunde tiltræde Lovforslaget i den Stikelse, hvori det da forelaa, dels, fordi jeg efter hele den Stilling, som Sagen havde faaet ved 2den Behandling, ikke mente, at der var nogen Udflugt til, at der vilde kunne komme Noget ud af yderligere Forhandling om Sagen, navnlig med den høitærede Indenrigsminister. I denne Henseende støttede jeg mig ikke blot til de Udtalelser, der ved 2den Behandling fremkom fra ham, men ogsaa, og jeg kan gjerne sige væsentlig, til Sagens hele Bessaffenhed. Jeg skal ikke komme tilbage til de Udtalelser af den høitærede Minister, hvortil jeg sigter, og som jo formentlig ville være i alle de ærede Medlemmers friske Erindring, men med Hensyn til Sagen i dens Almindelighed vil jeg tillade mig at fremsøre nogle Ord. Jeg forstaar meget godt, at der kan være forskellige Meninger om, hvorvidt det er rigtigt, maasse nødvendigt, at foretage en gennemgribende Ordning af Fæsteforholdene her i Landet. Det er ofte fra flere Sider udtalt, at Selveiendom